

Я хотіла, щоб мене любили - Джерело

Написав Людмила Наливайко
Неділя, 18 вересня 2011, 03:44

Я хотіла, щоб мене любили,
Марила і навіть снила цим.
І зривалася на манівці,
І кричати ладна була всім,
І про це, звичайно, говорила.
Я хотіла, щоб мене любили.

Я шукала дружби у людей.
Часом, певно, в трохи дивний спосіб...
Світ ілюзій і оманливих ідей
Може ще манив би мене й досі,
Якби серце раптом не розбилось.
Я молилась...

Я молилась, плакала, кричала.
Біль такий! В словах не передать.
Думала, вже серця не зібрать,
Годі мріять, марно лікувать...
Сили для життя в мені не стало,
Я ж молилась, плакала й кричала.

І в той час прийшов Спаситель мій,
Коли я Його шукала щиро,
Розігнав туги і страхів рій
І в мені посіяв зерно віри,
Щоб воно в душі моїй зростало.
Я шукала,

І хотіла, щоб мене любили...
Хто з людей ненависті бажав?
Робимо чимало добрих справ,
Щоби нам хтось «дякую» сказав,
Щоби наші вчинки оцінили.
Ми-бо прагнем, щоби нас любили!

І прийшов Господь, і руку дав.
У пробитих грішником долонях
Нове серце Він моє тримав,
Грив його, аби не захололо,
Подихом ласкавим зігривав.
Він-бо знав,

Як хотіла я, аби любили...
Він сказав «люблю» і обійняв,
Серце нове те у груди вклав,
Із плечей тягар тяжкий здійняв.

Я хотіла, щоб мене любили - Джерело

Написав Людмила Наливайко
Неділя, 18 вересня 2011, 03:44

Дав мені ураз наснаги й сили,
Я ж хотіла, щоб мене любили...

А Христос сказав мені: «Люби!
Коли в саме серце влучать стріли,
В час зневір'я, смутку, боротьби,
Як душа іще не відболіла
Після втрат, принижень і скорбот.
Мій народ

Я бажаю, щоби ти любила,
Рідних, близьких, навіть ворогів.
Як тебе прийняв Я і зігрів,
Не цурайся добрих справ, ні слів,
Так чини, як би сама хотіла,
Щоб тебе приймали і любили».

Ті слова в душі моїй звучать,
Як в житті проблеми зустрічаю,
І надія тане, як свіча,
Коли серце близьке до відчаю.
«Не зважай на труднощі! Люби!
У журбі

Дам тобі наснагу, зміцню сили,
На життєві хвилі не зважай.
Погляд на Христа щораз звертай,
Навіть, як знеможена украй,
Стверджу Сам твоєї віри крила –
Прагнуть люди, щоб ти їх любила.

І що хочеш мати у житті,
Щедро висій на життєвій ниві.
Сам Господь зростить посіви ті.
Хоч це буде завтра, а не нині,
Скрізь, завжди, усім даруй любов
Знов і знов!»